

med 2. Karakter af 1. Grad eller med Karakteren haud illaudabilis efter den før kgl. Anordning Nr. 178 af 1. December 1902 gældende Ordning, kan Justitsministeren dog fra- give den nævnte Eksamensbetingelse, naar ganske særlige Forhold taler derfor.

Den særlige Beskikkelse som Højesteretssagfører er alt- saa blevet opretholdt ved Loven, medens Folketinget havde vedtaget, at den skulde ophæves, og at (ifølge § 127) enhver Overrets- eller Landsretssagfører, der havde været i Virksom- hed som saadan i 5 Aar, skulde have almindelig Mødeberet- tiggelse for Højesteret. Men der indføres følgende Forandrin- ger i gældende Ret: 1) Forudgaaende Virksomhed som Stats- advokat, Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer kommer ikke i Betragtning. 2) Der kræves 8 Aars — ikke som hidtil kun 3 Aars — *forudgaaende Landsretssagførervirk- somhed*. 3) Bestemmelsen om dem, der har bestaaet juridisk Embedseksamen med 2. Karakter af 1. Grad, er ny. 4) Højeste- retssagførerprøven er erstattet af en *Prøvetid*, hvorom nær- mere Regler er givet i § 123. Hertil kommer endelig den vigtige nye Bestemmelse i § 127 om, at Overrets- eller Lands- retssagførere, efter at have haft Beskikkelse i 8 Aar, er berettigede til at give Møde for Højesteret i borgerlige Sager og Straffesager, som de personlig eller ved autoriseret Fuld- mægtig *har udført i foregaaende Instans*, naar de til Højeste- rets Justitskontor har indgivet Anmeldelse, bilagt med en Tilkendegivelse fra Justitsministeriet om, at de, bortset fra Eksamenskravet, opfylder Betingelserne for efter bestaaet Prøve at kunne faa Beskikkelse som Højesteretssagfører, og med en Erklæring fra vedkommende Landsret om, at de er øvede i Procedure*). Denne Mødeberettiggelse for Højesteret gælder baade Møde for en Appellant og for en Appellindstævnt. Den bortfalder, dersom Højesteret skønner, at vedkommende efter gentagen Procedure eller paa anden Maade har vist sig uegnet til at procedere for Højesteret, men kan dog generhverves ved Rettens Beslutning derom.

*) Det er Meningen, at Landsrettens Erklæring ikke skal hvile paa nogen egentlig Bedømmelse af den paagældendes Kvalifi- kationer, men kun rent faktisk udtale sig om, hvorvidt han gennem sin Virksomhed har opnaaet Øvelse i Procedure (jfr. Landstingsudvalgets Betænkning).